2

సాక్షి

రెండు ఝాములు ప్రొద్దుతిరిగింది. ఊరు భుక్తాయాసంతో మాగన్నుగా వుంది. జోరీగల జోడొకటి మునసబుగారి లోగిలి పీధరుగుమీద స్తంభంచుట్టూ తిరుగుతూ ఊరు నిశ్శబ్దంగా ఉందని జాకొడుతోంది. అరుగుప్రక్క నీడలో మగతగా పడున్న ఊరకుక్క మీదిమీదికి జరిగిపడుతున్న ఎండవేపు చిరాగ్గా చూసి ఇంకా స్త వారకి సర్దుకుంది. నెత్తిమీద జోరీగల రొదకి చీదరించుకుంది. ఎదురుగా నాలుగిళ్ళ కావల తెలికలవారింట గానుగ కిఱ్ఱుమని నిరంతరంగా నిశ్శబ్దానికి నేపథ్యగీతం పాడుతోంది. పీధరుగుమీద పడక్కుర్చీలో మేనువాల్చిన మునసబుగారు వార్తాపత్రికను పడేసి కన్నులరమూసి చింతాలు ఖూనీకేసు గురించి లీలగా ఆలోచిస్తూ సన్నగా గుఱ్ఱుపెడున్నారు.

* * *

చుక్క వొగురుస్తూ తూలిపడబోతూ తట్టుకుంటూ పరిగెడుతోంది. గుఱ్ఱుపెడుతున్న మధ్యాహ్నం మీద చుక్క కాలి కడియాలూ గొలుసులూ టక్ టక్ మని కొట్టుకుంటూ ఉండుండి ఘల్లుమంటున్నాయి. 'నా దేవుడోయ్...' అని గొణుక్కుంది చుక్క... 'నా దేవుడోయ్! నాకొండ

దీశాపురోయ్. సందేళకి నివ్వింక నేపురోయ్ నాయనోయ్' ...అంటోంది. మాటమాటకీ వాగురుస్తోంది. శాస్త్రిలవారి వాకిలిముందర నిలిచిపోతూ జుట్టెగదోసుకునే సరికి చుక్క చేతి గాజుల మలారం గలగలమంది. వామనగుంట లాడుకుంటున్న బామ్మగారూ, సీతా 'చుక్కా' అన్నారు. చుక్క పరుగెడుతోంది. 'నాయనోయ్, నాకొంప దీశాపురోయ్... కొంపలంటున్నావేవిషి చెప్మా' అంది బామ్మగారు చుక్క పరిగెత్తిన వైపుచూసి.

* * *

మగతనిద్రలో ఉన్న మునసబుగారికి, చింతాలు కేసులో తలుపుల్నరిదీయబోతున్నట్టు కలొచ్చింది. సంకెళ్ల చప్పుళ్ళు కూడా వినబడినట్టయి గతుక్కుమని కన్ను తెరిచారు. వీధిలో చుక్క పరుగెత్తుతోంది. మధ్యాహ్నపు నిశ్శబ్దంమీది నిశ్శబ్దపు మధ్యాహ్నంమీద చుక్క కాళ్లకడియాలూ గొలుసులూ ఘల్లుఘల్లుమంటున్నాయి. చుక్క ఒడుదుడుకులుగా పరుగెడుతోంది. సుడిగాలిలా పరిగెడుతోంది. శివాలెత్తినట్టు ఊగిపోతోంది.

'ఏవిటే చుక్కా' అన్నారు మునసబుగారు.

“నాయనోయ్, నాకొంప ముంచాడయ్యోయ్” అంది చుక్క. అని వెనక్కి తిరక్కుండానే పరుగు సాగించింది కాలవొడ్డువేపుకి.

సుడిగాలి వెనకాల ఆకలముల్లా వస్తున్నాడు చుక్క తమ్ముడు – చింపిరిజుట్టూ, బానబొజ్జా ఎగరేసుకుంటూ, చిన్న చిన్న అంగలతో అడుగులేస్తూ.

"ఈరిగా, యిట్రా. ఆగు, చుక్కెవి టెలా పరిగెడు...

"పకీర్గాన్ని గేశారంటండీ పోలీసోళ్లు. ఆడు మూడుగంట్ల కాడు కొచ్చేత్తన్నాడు. తలుపులు మావని సంపేత్తా డంటండి." అని ఏడుస్తూ పరిగెత్తాడు ఈరిగాడు, అక్క చుక్క వెనక. మునసబుగారు పూర్తిగా మేలుకున్నాడు. పిల్లాడిమాట పూర్తిగా బుఱ్ఱలో నాటుకునేవరకూ ఆయన అయోమయస్థితిలో పడిపోయారు.

పకీర్ని వరొగ్గేశారు? ఎలా ఒగ్గేశారు? కేసు పూర్తి కాందే ఇది ఎలా జరిగింది? పకీరుగాడు ఊళ్లో వచ్చిపడితే ఈసారి ఊరు వల్ల కాడవడం ఖాయం. అందరికన్న ముందు తలుపుల్ని కాలికిందేసి నల్లిని నలిపినట్టు నలిపేస్తాడు వాడు. కండ కండలుగా తరిగి కాకులకీ, గద్దలకీ ఎగరేస్తాడు. రెండేళ్ల క్రితం సంకురాత్రి పండగలికి కోడిపందాల్లో ఓడినందుకు ఉక్రోషం వేసుకొచ్చి చూస్తుండగా నరసయ్యని అట్టే పీకనులిమి చంపేశాడు. అంతా అటే గుడ్లప్పగించి నిలబడి పోయారు. ఒక్కడికీ అదేమనడానికి దమ్ములు చాలకపోయె. సాచ్యానికి మనుష్యుల్ని పోగేసుకు రాబోయేసరికి ప్రాణం సాలొచ్చింది.

పకీరుగాడు పరమ కిరాతకుడు.

"బాబోయే, కొంపలు మునిగినయ్యండీ" అంటూ వచ్చాడు ముత్యాలు.

"పకీర్గాన్ని గేశారంటగా. తలుపులెదవ బణుకుతో సచ్చేటట్టున్నాడండి. ఏందారి?" అన్నాడు.

మునసబుగారు గయ్‌మన్నారు ఒక్కసారి.

"ఏముంది? ఒక్కటే దారి...అసలాణ్ణి సాక్షాని కెళ్లమన్న దెవడంట? యదవలు. ఒక్కడూ ముందర చెప్పిన ట్టినడు. ఆ మాత్రం మగసిరి ఇంకోడికి లేదనే బయల్దేరాడేం యదవ. ఇప్పు డేడి చేం లాబం" అన్నారాయన.

ముత్యాలు మాటాడలేదు. తలొంచుకుని నిలబడ్డాడు. మునసబుగారు కండువా బుజానేసుకుని కరణంగా రింటికి బయల్దేరారు. "నరిసిరెడ్డిని కేకేసుకురా. కరణంగారింటికా డుంటానన్జెప్పు" అన్నారు.

"ఆ రక్కడే వున్నారండి" అన్నాడు ముత్యాలు.

ముత్యాలమ్మ గుడి మలుపులోనే శివాలు వినిపించాయి మునసబుగారికి. ఇంకో అడుగేసేవరకూ గుడిదగ్గర గణాచారి ఉగ్రంగా ఊగిపోతోంది. తలుపులు నేలబారుగా సాగిలబడి దండాలెడుతున్నాడు. చుక్క చతికిలబడి, నెత్తి కొట్టుకుంటూ శోకన్నాలెడుతోంది.

తలుపులు పెద్దపెళ్ళాం సావాలు ధైర్యం చిక్కబట్టుకు గణాచారిని ప్రశ్నడుగుతోంది. మునసబుగారు ఆగదల్చుకోలేదు కాని, అంతకితంవరకూ గణాచారి గాబోలు బాగు చేస్తున్న కందుల్ని కాకులు దినిపోతుంటే, 'హుష్ కాకి' అన్నాడు.

సాగిలపడున్న తలుపులు తలెటు దిప్పిచూసి, బారుమని ఏడుస్తూ మునసబుగారి కాళ్లు చుట్టేసుకున్నాడు.

“నాన్నగారోయ్, నను సంపేత్తాడండోయ్. ఆ డొచ్చేత్తన్నాడండోయ్” అని భోరున ఏడువసాగాడు. ‘మావోయ్’ అని చుక్క బావురుమంది. గణాచారి ప్రశ్న జెబుతూనే ఉంది......

“మునసబుగిరీ కొచ్చాక నాయుడుగారు చాలా చూశాడు ఇలాంటి సందర్భాలు. బడితెల్లాటి మొగవీరులు-బావురుమని ఏడవటం ఆయనక్కొత్తగాదు. కాని తలుపులు ఎన్నడూ ఏడవగా ఆయన చూళ్ళేదు. సన్నగా బక్కపలాచగా పొట్టిగా ఉన్నా, పది తినే సత్తా లేకున్నా వాడు ఎన్నడూ జంకూ ఝుడుపూ ఎరగడు—దేనికేనా ఎగబడే రకం. ఎదుర్దెబ్బ తినక అలా మిడిసిపడుతున్నా”డని అనుకుంటూ వచ్చాడు మునసబుగారు. తలుపు లలా కంట తడిబెడితే ప్రాణం బేజారై పోయింది మునసబుగారికి, కంఠం బిగించుకు పోయింది. అందుక నాయన మాటాడకుండానే తలూపి కరణంగారింటివేపు బయల్దేరి వెళ్లాడు.

సావిట్లో అంతా సందడిగా ఉంది. కరణంగారూ, వారి పట్నపల్లుడూ, ప్రెసిడెంటు నర్సిరెడ్డీ, ఇంకిద్దరు మెంబర్లూ, జనాభా లెక్కలు రాసుకోడానికొచ్చిన ఓ దొరటోపీ మనిషీ రెండు భాషల్లో మూకుమ్మడిగా ఏకటాకీన ఖూనీ కథలూ, బ్రెమ్మరాతా, కర్మసిద్ధాంతం, ఆ బాపతు వేదాంతం, వాళ్ళ చిన్ననాటి ముచ్చట్లు, నేతిబీరకాయలో నెయ్యి ఉండని వైనం, అమెరికాలో గాంగ్‌స్టర్లు ఖూనీలుచేసే శిల్పం (అల్లుగారిది), పకీరుగాడి పుట్టుపూర్వాలూ, తలుపులుగాడి రెండో పెళ్ళాం. చుక్కకీ మధురశిల్పాలలో అచ్చరలకీ

కొట్టొచ్చినట్టు కనబడే పోలికలు (ఎవరో తెలీదు) ఖూనీలు కానూపుజేసేవాళ్ళ కథలూ చెప్పుకుంటూ, హఠాత్తుగా 'దయచెయ్యండి' అన్న ఒకమాటని మాత్రం ఏకగ్రీవంగా అన్నారు.

తరువాత, జరిగిన కథను సమీక్షించి కర్తవ్యం గురించి నిశ్శబ్దం తీవ్రంగా ఉపన్యసించింది.

కరణంగారు గొంతు సవరించుకున్నారు. ప్రెసిడెంటు గారు అనుకరించారు.

"అసలు వాణ్ణెలా వదిలేశారూ అంట." అన్నారు మునసబుగారు.

"మరే, కేసు పూర్తిగాందే అసలూ" అన్నారు కరణంగారు.

"పారిపోయుండాల" అన్నారు ప్రెసిడెంటుగారు.

"ఇంఫాసిబుల్" అన్నాడు దొరటోపీ ఆయన.

కరణంగారి అల్లుడు సాహసించి కలగజేసుకున్నాడు. "వై నాట్? అమెరికాలో జైళ్ళలాటి వాటినే తప్పించు కుంటారు. అక్కడ—"

ప్రెసిడెంటుగారి చూపు చూసి ఆగిపోయాడు కరణం గారల్లుడు.

"నే సెలవు దీసుకొంటానండి" అన్నాడు దొరటోపీ ఆయన.

"తలుపులుగాడి పాణానికి ముప్పే" అన్నాడు ముత్యాలు.

"వాడి పెళ్లాం ఒకటే ఏడుపు, పాపం! కట్టుకుని ఆర్నెల్లు కూడా తిరగలేదింకా" అన్నాడో పెద్ద, ఆరెల్లు తిరిగితే ఫరవాలేదన్నట్లు.

"సార్, జనాభా లెక్కల్లో జనసంఖ్య ఎంత రాసుకున్నారోగాని, ఒకటి తగ్గించి ఖర్చు రాయొచ్చు" అన్నాడు, అల్లుడుగారు. విట్టీగా అని చుట్టూ చూసి నవ్వబోయి కొయ్యబారిపోయాడు.

"బాబూ, కాఫీ అయినట్టుంది. ఇంట్లో పిలుస్తున్నట్టున్నారు చూడు" అన్నారు కరణంగారు బాధగా.

*   *   *

ప్రెసిడెంటుగారు జనాభా లెక్కలాయన్తో మాటాడుతూ సాగనంపబోయారు.

మిగతావాళ్ళు ఆలోచనలో పడిపోయారు. పకీరు మూడుగంటల మెయిలుకారుకి దిగుతాడన్న వార్త అందరికీ తెలుసు. ఏలూరు బెజవాడ కారులా టైము పరుగెడుతోందనీ తెలుసు.

ఐదునిముషాలయేసరికి చుక్కా, తలుపులూ వచ్చారు.

"నాన్నగారోయ్, నాకేం దారి చెప్పండన్నాడు తలుపులు ఏడుస్తూ."

ఏ నాన్నగారూ ఏదారీ చెప్పలేదు.

"అసలు నీ కెందుకురా గోల? నువ్వెందుకు సాక్ష్యమిచ్చావు? పకీరుతో చెలగాట మేమిటి? అదీ కూనీ కేసులో! మా కామాత్రం దమ్ముల్లేకనే"—అన్నారు కరణంగారు.

"సర్లెండి, అదంతా ఎందు కిప్పుడు? ఆడి మొఖానలా రాసిపడేసుంది గావాల. కుదురుగా ఇంటికా డెలాగుండగల్డు." అన్నారు మునసబుగారు.

"ఊళ్ళో యిందరున్నారు జెమాజెట్టీల్లాంటివాళ్ళు. ఇందరు కలిసి పట్టపగలు ఒక్క పకీరుగాడికి అడ్డపళ్ళేరా" అని పించింది ఎవరిమట్టుకు వాళ్ళకి. ఆ మాటే చుక్క పైకి అనేసింది.

"అవున్నాన్నగారూ. ఆడు రాగానే బెడి త్తిరగేసీ—" అన్నాడు తలుపులు,

"ఛఫ్, నువ్వూర్కో, ఇలా ఔడవాలోచన్లు చేసే ఇంతకి దెచ్చుకున్నావు" అన్నారు మునసబుగారు.

మునసబుగారి మనసు ఆయనకన్న ముత్యాలుకు బాగా తెలుసు. ఇలాటి సమయాల్లో అతనే టీకాతాత్పర్యాలూ భాష్యాలూ చెబుతాడు. ఇపుడూ నమ్మినబంటుగా ఆ పని చేశాడు. పకీరుది పాముపగ అని వెల్లడించాడు. పాముతో చెలగాటాలు మంచివి కావన్నాడు. పకీరుగాడు—ఇవాళ నలుగు రడ్డుపడితే తగ్గినా ఆనక నలుగురుపనీ విడి విడిగా పడతాడు. పొరుగూరెళ్ళి అక్కడవాళ్ళని చావదన్ని, చంపి రాగల మొనగాడికి పలుకుబడి ఎంతుండాలీ?...

* * *

"మరిపు డేటిచేదారి ఏటిదారీ?" అన్నాడు తలుపులు.

"దారికేటుంది? ఎవడిదా రాడిదే. నన్నడిగితే ఆడలా మెయిలుకారు దిగేతలికి నువ్విట్నుం చిలా పొలాల కడ్డబడి

పో. లేదా పడవెక్కి పట్నానికెల్లిపో. ఆనాక మేవంతా ఆడికి నచ్చచెబుతాం. సల్లబడ్డాక మెల్లంగ రావచ్చు,'' అన్నాడు ముత్యాలు.

‘‘వాడు శాంతించకపోతే అదే పాయని, పట్నంలోనే స్థిరపడి పోవచ్చు'' నని సలహా చెప్పాడు కరణంగారు. పట్నంలో లాండ్రీ పెడితే సుబ్బరంగా నెలకొందరూపాయలు కళ్లచూసి మా రాజులా గుండచ్చుననికూడా ఆశపెట్టారు.

తలుపులికి మనసు కొద్దిగా స్తిమిత పడుతోంది. కొంచెం కుడీ ఎడమా ఆలోచిస్తున్నాడు. ముత్యాల్లాంటివాళ్ళిద్దరు తన కడా పెటా నిలబడి, కరణం మున్సబులూ, పంచాయతీ ప్రెసిడెంటూ వెనక నిలబడితే చాలు. పకీరుగాడికి దర్జాగా ఎదరపడవచ్చు.

‘‘ఏటీస్ పల్లకుండావు? ఎల్లదల్చుకుంటే బేగిలగెత్తు'' అన్నాడు ముత్యాలు తమాషాగా చుక్కవంక చూసి నవ్వి. తలుపులు చుక్కవంక చూశాడు. తల కొట్టేసినట్టయింది.

‘‘బతికుంటే బలుసా కేరుకు దినొచ్చ'' న్నారు కరణంగారు.

‘‘అవును మావా'' అంది చుక్క కళ్లు చెంగుతో వొత్తుకుంటూ.

తలుపులు చుట్టూచూచి ‘‘ఎదవనాయాళ్లు. యదవకళ్లిదవ నోళ్ళు'' అనుకున్నాడు.

‘‘మంత్రాలు సతుకుతున్నావా. పకీరుగాడు జడిసే రకం కాదు'' అన్నాడు ముత్యాలు.

"నువ్వలాగుండేస్" అన్నాడు తలుపులు చిరాగ్గా.

"ఓరబ్బో. కోపం వచ్చింది దొరగోరికి - ఆడొచ్చి మ్యాకెలిరగదంతే దిక్కే లేదుగాని నేను మాటంటే గుబులేం?"

"మావా, నివ్వలాగూరుకో, ఆడితో నీ కేటి? నాన్నగారేం జేయమన్నారూ, నివ్వేటి సెయ్యాలా, అచ్చాడు ముంగల" అంది చుక్క.

కరణంగారూ మునసబుగారూ ఒక్కమారే బరువుగా నిట్టూర్చారు. "అనింది కేముంది గనక. పకీరు పరమదుర్మార్గుడు. అన్నింటికీ తెగించినవాడు. వాడికి అడ్డపడిందికి ఆలుబిడ్డలున్నవాడెవడూ ముందుకురాడు. అంచేత తలుపులు, ప్రాణాలమీద ఆశవుంటే తక్షణం వెళ్లిపోడం మంచి" దని వారభిప్రాయపడ్డారు.

తలుపులు మరోసారి ఆలోచించుకున్నా ఊరొదిలిపో బుద్ధికాలేదు. ప్రాణభయం ఎంత పీకుతున్నా కొంపా గోడూ వదులుకుని పారిపోవడం వాడికి అవమానంగాతోచింది. పకీరుగాడు తల్చుకుంటే ఎక్కడున్నా తరుముకురాగలడు. తప్పకుండా తల్చుకుంటాడుకూడా.

"వాడి బాబు, నా బాబు బాబు ఈడనేపుట్టి ఈణ్ణే మట్టిలో కలిశారు. నే నెందుకుపోవాల? నేవేం కూనీజేశానా" అన్నాడు.

కరణంగారు నవ్వారు. "ఇదెప్పట్నుంచిరోయ్ దేశభక్తి? ప్రాణమ్మీదికి ముంచుకొస్తూవుంటే ఈ వేదాంతాం ఏవిఁటి? నీ బాబూ, ఆడిబాబూ ఖూనీ కేసుల్లో సాక్షాలిచ్చి పీకలమీదికి——"

"ఎవరదీ" అన్నారు మునసబుగారు వాకిట్లోకొచ్చిన మనిషిని చూసి.

"నేనండి ఎఱ్ఱింకన్నని. తలుపులుగాడింకా ఈణ్ణే ఉన్నాడాండీ, అయిబాబో! పకీర్నొగ్గేశారండి. ఆడొచ్చి సంపేత్తాడం డియ్యాల...ఊరంతా :"

"అదేనోయ్. పారిపొమ్మంటే-అవునుగాని నీ కెవరు జెప్పారిది. వదల్డం నిజమేనా అని."

"ఎవరేటండి" దాన్నడగండి. అ చుక్కకే తెల్సు. ఇందాక పన్నిండుగంట్ల కారుకి డ్రైవోరు రెడ్నాయుడే సెప్పాడంటండి."

"అదే మేం వూరొదిలి పొమ్మంటున్నాం. వాడు శాంతించాకా——"

"ఇం కేడికి పోతాడండి.? కబురపుడే అందరికీ తెల్సి పోయింది. ఆడి మనుసులు ఈడు వూరొదిలిపోకుండా కాలవ కాడ, తోపుకాడ, వంతినకాడ కాపేశారంటండి. ఆడు మూడుగంటల కారుకొచ్చేత్తన్నాడంట."

"నాయనోయ్" అంటూ చుక్క ఏడుపు లంకించుకుంది. చూస్తుండగానే తలుపులికి ముచ్చెమటలు పోసేశాయి. గజగజ వణకిపోయాడు. రెండు చేతుల్తో తలపట్టుకు కూలబడిపోయాడు, కళ్ళు తిరిగిపోయాయి.

"నాతల్లి ముత్తేలమ్మో" అంటూ చుక్కవొళ్ళోకి ఒరిగిపోయాడు.

* * *

"అయితే ఏ చేదాం" అన్నారు కరణంగారు.

మునసబుగారు మాట్లాడలేదు.

"చేసేదేముంది ? ఎవడికర్మ కెవరు కర్తలు ? అటు కోరటువాళ్లలా మంచిచెడ్డా లేకుండా ఖూనీకోర్లని దేశం మీద కొదిలేస్తుంటే చేసేదేముంది" అన్నా రాయనే మళ్ళీ.

మునసబుగారు గొంతు సవరించుకొన్నారు. "చిన్నా పెద్దా మనమంతాకల్సి ఆ దూళ్లో దిగ్గానే అడ్డంపడితే..." అన్నారు.

కరణంగారు తల తాటించారు. "మీరేమన్నా అను కోండన్నగారూ. నా కా సాహసంలేదు. కొంప దుంప నాశనం చేసుకోదలిస్తే తప్ప—"

మునసబుగారు ముత్యాలు కేసి చూశారు.

"అవును బాబూ. ఆడిది పొంపగ. తెగించినోడు. అగాయత్తం అదేదో జేశాక ఆణ్ణి మళ్లా జైల్లోయేసేం, సంపేం లాబం ? ఈమెదవ సేసిన తప్పుకి మనవా కాసుకోడం ? మనకొద్దు బాబూ. అసలాడి సేతికింద మణుసు లెలా లెలాటాళ్ళో మీకు తెల్దు. వత్తా బాబూ, పనుంది, అంటూ ముత్యాలు విసవిస నడచి వెళ్లిపోయాడు."

"వత్తానుబాబో, దండాలు" అంటూ వెర్రెంకన్న కూడా వెళ్ళిపోయాడు.

"దారుణం. ఇది ఊరో అడివో నాకు తెలీటంలేదు. ఇందరం ఉండి ఒక్కడి ప్రాణానికి అడ్డు పళ్లేకున్నాం." అన్నారు మునసబుగారు లేస్తూ.

"ఏ చేస్తాం......పోనీ, పోలీసు ఠాణాకి కబురంపండి మనిషినిచ్చి...వస్తా. అల్లుడూ, అమ్మాయి సినిమాకోయ్ అని గోలబెడుతున్నారు. మాయాబజారుట ... మీరూ వస్తారా" అన్నారు కరణంగారు.

"రాను" అంటూ వెళ్లిపోయారు మునసబుగారు. సందు మలుపు దిరిగాక కండువాతో కళ్ళొత్తుక్కొని ఇల్లుచేరి పడక్కుర్చీలో కూలబడ్డారు.

కరణంగారు చుక్కకి ధైర్యం జెప్పారు. తలుపులికి స్పృహే వున్నట్టు లేదు.

"రాగానే మీ సవుతులిద్దరూ వాడికాళ్ల మీద పడండి. అంతకన్న మార్గం తోచట్లేదు" అన్నా రాయన.

* * *

చుక్క తలుపుల్ని లేవదీసి నెమ్మదిగా ఇంటికి బయల్దేరింది. నెత్తిన ఎండ వేలిపోతోంది. కష్టకాలంలో దురదృష్టంలా వడగాడుపు బలంగా దెబ్బమీద దెబ్బకొడుతోంది.

తలుపులికి ఒళ్లు మసిలిపోతోంది. కళ్ళు మూసుకునే చుక్కనానుకు నడుస్తున్నాడు. చుక్కకి పెదిమలు తడారిపోయాయి, గొంతు మండిపోయింది. అమ్మవారిగుడి దగ్గర ఆగి, "గండంగడిచి తెల్లారితే ఉపారాలెత్తుతాను తల్లీ. పెట్టనే యిత్తానమ్మా" అని దండమెట్టుకుంది.

* * *

ఇల్లుచేరి గుమ్మంలో అడుగెడుతూండగా, "ఆడు తోడిగింది కరణంగారి కమీజంటగాదూ, ఎందుకన్న మంచిది

ఇప్పించేసెయ్'' అని చెప్పి వెళ్లిపోయాడు కరణంగారింటి పాలేరు.

'ఛూ' అని ఉమ్మేసింది చుక్క. లోపల సవితి సావాలు పడుకుని ఉంది. అంపకంపాటలతో జ్వరం వచ్చేసింది సావాలుకు. కలవరింతలూ, కేకలు. చుక్కకి దుఃఖం పొంగి వచ్చేసింది. తలుపుల్ని మంచాన పడుకోబెట్టి దుప్పటి కప్పింది. సావాలు కణతలంటి చూసింది.

''నా కొంప ముంచాడే నాయనో'' అంటూ గొల్లుమందిసావాలు. ఏంసేత్తాం, అన్నిటి కా సల్లన్త ల్లుండాది. ఈ గండం గడిత్తే రేపుపారాలెత్తించి పెట్టనేద్దాం. నువ్వు కూడా మొక్కుకో'' అంది చుక్క.

''మల్లిద్దర వెందుకులే'' అంది సావాలు.

''నీజిమ్మడ బుద్ధిపోనిచ్చుకున్నావు కాదు'' అంది చుక్క.

* * *

తలుపులికి గంజినీళ్ళుపోసి, గుడిసివతలికి వచ్చింది చుక్క.

''మూడుగంటల కారొచ్చుండాలి. అదీపాటికి దిగుండాలి. నా తల్లో! నువ్వే దిక్కు'' అనుకుంటూ నించుంది.

పకీరొస్తే ఎందుకేనా వుంటుందని రెండు బడితెలూ, ఓ పెద్దగెడా, రెండు కొరకంచులూ తీసి ఓపక్కన అట్టే పెట్టింది.

చుక్క తమ్ముడు పరుగునవచ్చి ''అక్కా అక్కా, కారొచ్చేసింది గాని ఆడు రానేదు. నాను చూశా, నాను

చూశా. కీళ్ళీ బడ్డీ రంగన్నకూ్కాడా ఒకటే ఆచ్చిరం! పకీరుగాడు రాలేదని అన్నాడు.

చుక్క ఒక్కలగువున లోపలికెళ్ళింది. "ఆడురానేదు మావో, ఆడురానేదు. అంతా అబద్ధం." అంటూ తలుపుల్ని కావలించుకుంది.

తలుపులు, మెల్లిగా కళ్లు తెరచి 'ఆ!' అన్నాడు.

"గండం గడిచింది మావా, ఆడు రాలేదు. మద్దినేళ డైవోరు పరాసికం ఆడుండాల. యదవసచ్చినోడు. మల్లీ పాల్రానీ సెప్తా." అంది.

తలుపులు అమాంతం చుక్కని గాఢంగా కౌగలించుకున్నాడు. తలుపులుకళ్ళంట జోటజోట కన్నీళ్లు కారాయి. జ్వరం దిగిపోయింది.

"ఎందుకన్నా మంచిదిగాని, మావా, ఇపుడే నావ కెల్లి, పట్నంలో పోలీసోళ్ళకి సెప్పరాదా సింతాలు కూనీ కేసులో పకీరుగాడికి జేలు కాయమయేదాకా ఈడ కాపలా వుండాలనీ" అంది చుక్క.

తలుపులు చుక్కని దగ్గరకి తీసుకుని వీపు తట్టాడు. జుట్టుసరిచేశాడు. "ఎర్రిమొకవా, మనకోసం పోలీసాళ్లొత్తార్టే! యెర్రిమొకంవాని మొకం చూడు," అన్నాడు. అంటూనే చుక్క మొహం చూశాడు. "ఎంత సక్కని మొకం, కళ్లుబ్బి పోనాయిగాని, పాపం. యంతేడిశావో నాకోసం అన్నాడు.

"సర్లే బాగుంటాయి సరసాలు. కాత్తుంటే ఆడొచ్చి ఈప్మీనరే వెట్టుండేవోడే గందా" అంది సావాలు నీరసంగానే నవ్వుతూ.

చుక్క పకపక నవ్వింది. "బుద్ధి పోనిచ్చు కున్నావుగాదప్పా. పకీరుగాదు, యములాడొచ్చినా సరే మావిలాగే కాయిలించుకు సరసాలాడుతూనే సచ్చిపోతాం. నియ్యల్లే నాకు జెరంరాదు ఆపదలొత్తే" అంది.

"అలాగే అలాగే, ఊసులాడ్డానికేవి. పుద్దినాల మతి సెడి శోకన్నా లెట్టినాళ్లేవరో....సూద్దారి. ఆడు మూడు గంట్ల కారుకి రాపోతే ఆ తరవాద్దానికి రాడని కరారేటి? కాఫీ నీళ్లో కల్లునీళ్లో దాగుతుంటే కారు తప్పుండొచ్చుగా" అంది సావాలు.

తలుపులు పట్టుదప్పినట్టయి తలెత్తిచూసింది చుక్క.

మళ్లీ వెర్రిచూపు పడిపోయింది.

"ఆ! ఏటేటీ, ఎలాగెలాగా" అంటూ కొయ్యబారిపోయాడు తలుపులు.

"నిజిమ్మడ. యదవనోరూ నివ్వాను" అంటూ లేవబోయింది చుక్క.

తలుపులే చుక్కని పక్కకితోసేసి లేచి నిలబడ్డాడు.

"ఆమాటా రైటే, ఆ మాటా రైటే" అంటూ గబగబ గుడిశవతలికి వెళ్ళిపోయాడు.

"యాడకెళ్యావ్ సామీ!" అంటూ వెంట బడింది చుక్క.

"మల్లొత్తా మల్లొత్తా" అంటూ గబగబ వెళ్ళి పోయాడు తలుపులు.

*   *   *

పొద్దు వాటారింది. ముత్యాలమ్మ గుడిదగ్గర రావి చెట్టు కింద కూర్చున్నాడు తలుపులు చిత్తుగా తాగేసి.

"నా సావి రంగ, రారా, ఇయ్యాల నువ్వో నానో ఐస్లా పైస్లా తేలిపోవాల. పుచ్చెలెగిరి పోవాల. నయ్యాల" అని గొణుక్కుంటున్నాడు.

అరమైలు అసింటా అప్పుడే బస్సుదిగిన జెమాజెట్టి పకీరుకూడా అదేమాట అనుకున్నాడు కసిగా. దిగుతూనే ఎదర కిళ్లీ బడ్డీ లోపలికెళ్ళి కూర్చున్నాడు. బస్సు కదిలింది, బస్సులోంచి ఒకే ఒక ఇస్త్రోకు దిగింది.

"కాసిని సోడానీల్లియ్యవో" అన్నాడు పకీరు. బడ్డీ వాడు కాళీసోడాకాయ పట్టుకులోపలికెళ్లి 'నీళ్ళు' నింపి ఇచ్చాడు.

పకీరు గడగడ తాగేసి, "ఇంతకన్న వుట్టెనీళ్లే సరిపోయే దిగా యదవా" అన్నాడు. బుజంమీద తువ్వాలుతీసి తల పాగా చుట్టుకున్నాడు. లుంగీ సరిచేసి బిగించి కట్టుకున్నాడు.

ఈవల ఒకటే జట్కావుంది. అందులో ఇందాకటి ఇస్త్రోకులో రాణీ కూర్చునివుంది. రాజా బడ్డీ దగ్గిరకొచ్చి సిగరెట్లు కొంటున్నాడు. పకీరు బండిదగ్గిరకొచ్చి, 'దిగం డమ్మా, ఈ బండెల్లదు' అన్నాడు.

బండిలో అమ్మాయి కంగారుపడి "ఏవండీ, ఇటు చూడండి, ఇత నేమిటో అంటున్నాడూ" అంది.

"దిగమ్మా తల్లే" అన్నాడు పకీరే విసుగ్గా.

రాజా విసురుగా వచ్చాడు. "ఎవడ్రా నువ్వు. ఆడవాళ్ళని దబాయిస్తున్నావు, బ్లడీ ఫూల్" అంటూ.

పకీరు వెనక్కి తిరుగుతూనే ఎడంచేయి తిరిగేసి వెనక్కి విసిరాడు.

'అమ్మో' అని ఒక్క కేకపెట్టి చెయ్యి చెంపని అదుముకున్నాడు రాజా. మళ్ళీ మాటాడలేదు. అలా చెంపని చెయ్యేసుకుని గుడ్లప్పగించి మాటలేకుండా జేజెమ్మలా ఆర ఊగుల ఎత్తున ఉన్న పకీరు వేపు చూస్తూవుండిపోయాడు. అమ్మాయి మాట్లాడకుండా బండిదిగిపోయి తనే పెట్టె కిందకి దించేసింది. మరచెంబుతీసి చేతబట్టుకొని తిన్నగా భర్తదగ్గరికి వచ్చేసింది. జెబ్బపట్టుకొని 'ఇలారండి' అని అసింటా చెట్టుదగ్గరికి లాక్కుపోయింది. అతను చెంపని చెయ్యి తియ్యలేదు. కన్నార్పలేదు. పన్నెత్తి పలకలేదు. అలాగే చూస్తూ బొమ్మలా భార్యప్రక్కన చతికిలబడిపోయాడు.

పకీరు బండిలో కెక్కి కూర్చున్నాడు. 'ఊళ్లోకిపోనీ' అన్నాడు.

"రోడ్డు బావులేదు" అన్నాడు బండివాడు.

'పోనీ' అన్నాడు పకీరు.

బండి కలిదింది. బండిలో అమ్మాయి జోళ్ళుండి పోయాయి. ఇవతలకి విసిరేస్తూ "బుల్లోయ్ జోళ్ళొగ్గిసినావు" అన్నాడు పకీరు.

*   *   *

తూము మళుపుదగ్గ రనే జట్కా ఆపేశాడు బండతను. బుడ్డోడికి జరం కాసిదందని, ఇట్నించిలా ఇంటి కెళ్తాననీ బతిమాలి దింపేశాడు పకీర్ని.

పకీరు నవ్వాడు, ''ఎదవనాయాల. ఏ వబద్దాలాడావురా. ఎంత బయ్యంరా? కూడా వత్తే సాచ్చాలియ్యాలని గదా బయ్యం. నాకు తెల్దేటి? అందుకే బండిదోలుకు బతుకుతున్నావు. బీడీ వోటిచ్చెల్లు అన్నాడు.

* * *

రావిచెట్టు దగ్గిర బండకానుకుని వెల్లకిలా పడుకుని కాలు మీద కాలుపేసుకుని వెకిలి ధైర్యంతో, ఏడుపులాటి నవ్వుతో పిచ్చిలాటి తెలివితో లోల్లాయిపదాలు పాడుతున్నాడు తలుపులు గట్టిగా. పుచ్చపువులా వెన్న కాస్తోంది. బూతుపదాలు నాలుగువీధులా వినిపిస్తున్నా ఎవరూ ఈవలకొచ్చి వాణ్ణి మందలించలేకపోయారు. కరణంగారు సకుటుంబంగా సినిమా కెళ్ళిపోయారు. ఎందుకేనా మంచిదని ప్రసిడెంటుగారూ వారికి తోడుగా వెళ్ళారు.

దశమినించి చవిద్దాకా వెన్నెలబంతులాడే పిల్లలు ఇళ్లలోనే సర్దుకుపోయారు. ఎక్కడా సందడిలేదు. అలికిడి లేదు. ఊరందరికీ ప్రాణం ఖంగారుగా వుంది. మనసు గుబులుగా ఉంది. తెల్లారేలోగా ఓఘాయిత్యం జరగడం ఖాయమని అందరికీ అనిపిస్తోంది.

చుక్క రెండుమార్లొచ్చి తలుపుల్ని బతిమాలింది కొంపకి రమ్మని.

"నాసావి రంగా! ఇయ్యాల ఆడో నేనో తేలిపోవాల, అన్నాడు తలుపులు. రెండోసారి వచ్చినపుడు "మళ్ళీవస్తే సిగపాయిదీసి తంతానన్నాడు." మళ్ళీ ఏమనుకున్నాడో వెనక్కిపిలిచి అంతపనీచేసి పొమ్మన్నాడు.

మునసబుగారు పెందలాడే భోంచేసి అరుగుమీద కూర్చున్నారు చుట్టముట్టించి. ఆయనకి ప్రాణం కుతకుత ఉడికి పోతోంది. చూస్తూ చూస్తూ ఓమనిషిని మరోడు ఖూనీ చేస్తూవుంటే దిక్కుమాలినట్టు ఊరుకోవడంఆయనకి నచ్చలేదు. తను వయసుమీద వున్నప్పుడు, అనేకసార్లు ఇలా కలగజేసు కోకుండా ఉండగలిగాడు. ఈనాడు వయసు తనమీదికెక్కి సత్తాతగ్గినమీదట ఇలాంటి బుద్ధిపుడుతోంది. గట్టిగాఓటిచరిస్తే మూణ్నెల్లు మంచమెక్కాల్సిన స్థితి తనది. మొన్న పాలేరు మీద నోరు చేసుకుంటేనే ఆయాసంవచ్చి ప్రాణంకడంటింది.

"వొంటో ఓపికున్నవాడికి లేని బెడదలు నాకేల" అను కున్నాడు. కాని సావిట్లోకెళ్ళబోతూ ఉండగా చుక్కతమ్ముడు ఎక్కడనించో తుర్రునవచ్చి "బాబుగోరూ, పకీరుగోడు బండి దిగివచ్చేత్తన్నాడండి, మా మావని సంపేస్తాడు" అనేసి పరు గెత్తాడు—ఆయన జవాబుకూడా వినకుండా.

మునసబుగారు ఓనిమిషం మేనువాల్చారుగాని ఉండ బట్టలేక చివాల్నలేచి చేతికర్ర పట్టుకొని ఇవతలికొచ్చారు. ఆడవాళ్లు లోపల పనుల్లో వున్నారు. గుమ్మంలో ఓనిమిషం నిలబడి మళ్లీ ఆలోచించారు. చివరకి అడుగు ముందర కేసి నడక సాగించారు మెల్లిగా. పకీరు—తలుపులు కొంపకెళ్లా

లంటే ముత్యాలమ్మ గుడిమీదుగానే దారి. గుడికి ఎడమ వేపున పదిగజాల్లో అవతల వేపచెట్టుంది. అక్కడ లోగడ స్కూలుకని వేసిన పాక కూలిపోయి ఉంది. రెడ్డి రెండెడ్ల బండి గుమ్మాని కడ్డంగావుంది. మునసబుగారు నెమ్మదిగా వెళ్ళి చెట్టుమొదట్లో బండిచాటుచేసుకోని కుదురుగా నిలబడ్డారు.

* * *

తలుపులు నానా గోల చేస్తున్నాడు. వెల్లకిలా పడుకుని వెకిలిగా నానా కూతలూ కూస్తున్నాడు, పాడుతున్నాడు. నక్కపిల్లి కర్రముక్క -మూరెడున్నది. దిర్ఘమైన దోటి పక్కన పెట్టుకున్నాడు. ఐదు నిమిషాలకోసారి రంగణ్ణి తలుస్తున్నాడు. "నాసావి రంగా, మల్లీ ఈ పదం విన్నావా. నిమ్మసెట్టుకూ నిచ్చెన్నేసి నిమ్మపళ్ళే కోయబోతే నిమ్మ ముళ్ళే రొమ్మునంటేరా ఓరందకాడ తకడి దిందెకాడ కోడి పందెక్కాడ..."

హఠాత్తుగా తలుపులు పాట ఆపేశాడు.

మునసబుగారిగుండె ఝల్లుమంది. కొంచెం ముందుకు వంగి తొంగిచూశారు.

అల్లంత దూరాన యములాడిలా పకీరు.

కాలిమీద కాలేసుకు విలాసంగా పడుకున్న తలుపులకు కాలిసందులోంచి పకీరువిగ్రహం కనబడింది. భయంకరంగా కనబడింది. వాడు దర్జాగా ఏనుగులా వొస్తున్నాడు. పొగరుగా వస్తాదులా వస్తున్నాడు.

కోపంగా పాములా వస్తున్నాడు.

భయంకరంగా పకీరులా వస్తున్నాడు.

తలుపులుపాట ఆగిపోయింది. చూపు ఆగిపోయింది. కదలిక ఆగిపోయింది. ఓ క్షణం గుండె ఆగిపోయింది. హఠాత్తుగా ఒక్కసారిగా మళ్ళీ ఒళ్లంతా వణకడం మొదలు పెట్టింది. రావిచెట్టుమీది కాకి కావుమని అరిచి టపటప రెక్కలు గొట్టుకొని వేపచెట్టుమీది కెగిరింది. ఎక్కడో కుక్క బొయ్యుమని మొరిగింది. రెండు మూడు ఇళ్ల కిటికీ తలుపులు టపటప మన్నాయి. మునసబుగారు కదిలి అరవబోయారు. మాట రాలేదు. కాలు కదలలేదు. అలాగే స్తంభించిపోయారు.

తలుపులికి వొళ్లంతా చెమట పోసేసి, బిగించుకుపోయిన శరీరం పట్టు సడలింది. పకీరు వచ్చేశాడన్న సంగతి పూర్తిగా బుర్రకెక్కింది. కెవ్వున అరవబోయాడు గాని అంతలో తిరిగి ఒళ్ళు బిగించుకుపోయింది. చేతులు నేలకివాలి పిడికిళ్లు బిగించుకుపోయాయి. గొంతు ఎవరో నొక్కేస్తున్నట్లయింది.

పకీరువచ్చి తలుపుల కెదురుగా కాళ్ల దగ్గిర ఆగింది... క్షణంలో సగం పరకాయించి చూసి ముందుకు వంగింది. వెంట్రుకలతో దిట్టంగా దట్టంగా ఉన్న చెయ్యొకటి ముందుకువచ్చి తలుపులు కమీజు కాలరు పట్టుకుంటోంది. తలుపు లేనా అంటోంది; గేదెకొమ్ముల్లాంటి మీసాలూ, మీసాల్లాంటి కనుబొమలూ ఉన్న మొహం. ఇవన్నీ చూస్తే సాక్ష్యం ఇవ్వా

ల్సివస్తుందనీ, మళ్ళీ ఈ రాక్షసుడు ఏం చేస్తాడోననీ దూరం ఆలోచించి చంద్రుడు మొహం మబ్బుచాటు చేసుకున్నాడు; సినిమా కెళ్ళిన కరణంగారిలా, తప్పుకున్న ముత్యాలులా, ఊరకున్న ప్రెసిడెంటులా, మునసబులా........

తలుపులు తొడుక్కున్న కరణంగారి కమీజుకాలర్ని పకీరు పిడికిలి బిగించి పట్టుకుంది. కొయ్యబారి నోరు తెరచి, గుడ్లు తేలవేసి చూస్తున్న తలుపులు ఒక్కసారి 'బాబోయ్' అని పెద్ద గావుకేక పెట్టాడు. అతనిలో అణిగిపోయిన మగ సిరి తిరగబడి మేలుకుంది. భయం మొండితనమైపోయింది. ఒక్కసారి సర్వేంద్రియాలా చైతన్యం నిండిపోయి అన్నీ ఎగిరాయి. అతనిపక్కన నీరసంగా ఎండిన తోటకూర కాడలా పడున్న రెండుచేతులూ గుప్పెళ్ళలో దుమ్ముతీసుకుని, ముందుకువాలిన పకీరు మొహంలోకి కొట్టాయి. పకీరు పట్టు వదలి 'ఛా' అంటూ రెండు చేతులా మొహం మూసుకొని కళ్ళు వత్తుకోబోయాడు. విలాసముద్రలో ఉన్న తలుపులు కాళ్ళు రెండూ తెగిన స్ప్రింగులా తన్నుకుని విడిపడ్డాయి. ముడుచుకుని ముందుకురికి పకీరును పొత్తికడుపుమీద తన్నాయి.

పకీరు వెనక్కుతూలి తమాయించుకుని పెద్దకేకవూరు మారుమోగేదాకా వేయబోయాడు గాని తలుపులు శరీరం మట్టగిడిసిలా తన్నుకొని బంతిలా పైకెగిరింది. తలుపులు తల పొట్టేలుమల్లే ముందుకు వంగింది. సన్నగా రివటలా ఉండే తలుపులు తాలూకు శరీరం దాన్ని తీసుకువెళ్లి సరా

సరి తూలి తమాయించుకోబోతున్న పకీరు పొట్టమీదకు గురిపెట్టి కొట్టింది. బాణంలా వెళ్ళి తగిలాడు తలుపులు.

పకీరు వెనక్కి పడుతూనే రెండుచేతులా తలుపుల జెబ్బలు పట్టుకున్నాడు. పడీపడగానే పక్కగా ఒరిగి, ఒక జెబ్బవదిలి ఆచేత్తో తలుపులు రొమ్ముమీద గాఢంగా పొడిచాడు. తలుపులు కిక్కురుమన లేకపోయాడుగాని ఆబాధలో అప్రయత్నంగా అతని అరచేతి కిందిభాగం పకీరు కిందిపెదిమకు కొట్టుకుంది. పెదిమచిటికి, హడావుడిగా పకీరు కుడిచేతిని ఓదార్పుకు పిలిచింది. ఎడమచెయ్యి అతని అనుమతి తీసుకోకుండానే, సగంలో వదిలేసిన కళ్ళకు సేవ చేయబోయింది.

ఈ విధంగా ఊపిరితీసుకోడానికి సదుపాయం సంపాదించిన తలుపులు, ఆ పని పూర్తికాగానే ఇంకో దొర్లుదొర్లి లేచి ఉట్లసంబరానికి అలవాటైన ఒడుపుతో ఎగిరి శక్తికొద్దీ రెండు మడమలతోటీ పకీరు ఎదురొమ్ముమీదికి దిగాడు. పకీరుకి ఆ క్షణం ఈశ్వరుడు గురించిన జిజ్ఞాస కలిగితే, ఆయన రెండే చేతులు యిచ్చినందుకు తిట్టుకొనేవాడు.

ఉన్న రెండిటికీ డ్యూటీ ఫిరాయించి తలుపులుకాళ్లు పట్టుకు లాగబోయేలోగా తలుపులు ఒక కాలుతో పకీరు గెడ్డంమీద తన్ని తూలి ముందుకు పడిపోయాడు.

పకీరు కోలుకునేలోగా తలుపులుకు కర్ర అందితే బాగుణ్ణని చెట్టుచాటునించి చూస్తున్న మునసబుగారు చాలా ఆశపడ్డాడుగాని ఆ సదుపాయాలు కనబడుట లేదు.

తలుపులు లేచికూర్చుని వెనక్కి చూశాడు. పకీరు నోటివెంట ఎర్రటిరక్తం తెల్లటివెన్నెలలో నల్లగా మిలమిల మెరుస్తూ చెంపమీదుగా నేలకి జారుతోంది.

తలుపులికి అమాంతం బలం, ధైర్యం తొలిసారి ఆవేశించాయి. కూర్చున్నపళంగానే ముందుకు వంగి రెండు పిడికిళ్ళూ బిగించి పకీరు రెండు చెంపలమీదా, ముక్కుమీదా మూడుగుద్దులు గుద్దాడు. పకీరు తిరగబడి లేవబోయేవరకు తలుపులు పైకిలేచి నేలమీద ఆనివున్న పకీరు కుడిచేతిమీద బలంకొద్దీ అడుగేసి తొక్కేశాడు.

'బాబోయ్!' అని పెద్ద కేక పెట్టాడు పకీరు. ఊరు మారుమోగిపోయింది. లోకంలో మంచివాళ్ళూ చెడ్డవాళ్ళూ, బలవంతులూ బలహీనులూ, హింసాప్రియులూ అహింసాపరులూ, ఎవరెవరన్న భేదాలకు అతీతమై అరిచిన బాధ అది. చావుబతుకులు రెంటికీ ఐదునిముషాలుగా సాగుతున్న ఆ భీకర సంగ్రామంలో చిన్న చిన్న మూల్గులు, నిట్టూర్పులూ తప్ప అంతవరకూ వినరాని తొలిపాలికేక అది.

తలుపులు ఈసారి బలమంతా పూన్చిన పిడికిలితో నారి సారించినట్టు చెయ్యి వెనక్కిలాగి ఒక్క ఊపున పకీరు మెడనరం మీద పోటుపొడిచాడు.

'బాబోయ్' అని మరో పాలికేక వేసి గిలగిల తన్నుకున్నాడు పకీరు.

కథా నిలయం
శ్రీకాకుళం

ఇంకో దెబ్బకి తలుపులు సన్నాహంచేస్తూ ఉండగా పకీరు పిడికిటపొదిగి బిగించిన బొటనవేలుతో అతనిడొక్కలో గాఢంగా పొడిచాడు.

అర్భకుడు తలుపులు, జాతరలో కోడిపెట్టలా తన్నుకుని లేచి చెట్టుదగ్గరకి పరుగెత్తాడు. అక్కడ నక్కపిల్లి కఱ్ఱ ఉందన్న సంగతి అప్పుడు తట్టింది. కఱ్ఱతీసుకుని గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు తలుపులు.

ఆరడుగుల పకీరు గాయపడ్డ పులిలా చూచి చూచి వాడుపుగా అడుగులేస్తున్నాడు తన వేపు.

పకీరుచేతిలో నాలుగంగుళాల బాకుంది.

ఎత్తినకఱ్ఱ ఎత్తినట్టే ఉంచి అట్టే నిలబడిపోయాడు తలుపులు.

దగ్గరకు వచ్చాడు పకీరు.

"ద్దొంగ—"

'పకీరూ' అని హఠాత్తుగా పెద్ద గర్జన వినబడింది.

త్రుళ్ళిపడి కేకవేపు చూడబోయి ఇటు తిరిగేలోగా పకీరు నెత్తిన తలుపులు శక్తి వంచన లేని దెబ్బ కొట్టాడు, చేవగల కఱ్ఱతో.

'బాబోయ్' అని ముత్యం మూడోసారి కేకవేసి కూలిపోయాడు పకీరు.

తలుపులు తీరికగా కుడివేపు చూశాడు. అందాకా చెట్టుచాటున ఉన్న మునసబుగారు ఇవతలికివచ్చి వెన్నెలలో నిల్చున్నారు. చేత కఱ్ఱపట్టుకుని గంభీరంగా.

తలుపులు మళ్లీ ఇటు తిరిగి కళ్లుమూసుకుని కసిదీరా పకీరును బఱితితో బాదుతున్నాడు.

"ఇక చాలు తలుపులూ." అన్నారు మునసబుగారు.

* * *

పంచాయితీ ఆఫీసు అరుగుదగ్గర జనం చాలామంది చేరారు. ఆఫీసువారి మూడు హరికేను దీపాలూ ధర్మవిజయంలా ఉజ్వలంగా ప్రకాశిస్తున్నాయి. పకీరు కాళ్ళూ చేతులూ కట్టేసి అరుగుమీద పడేశారు. ముత్యాలు అతని గాయాలు కడిగి మంచినీళ్ళు పడుతున్నాడు. చుక్క పసుపు కుంకాలనీ, తలుపులు తాకతునూ మెచ్చుకుంటున్నారు ప్రేక్షకులు. చుక్క మర్నాడు తప్పకుండా అమ్మవారికి ఉపారా లెడతానంటోంది. తలుపులు నీరసంగా గోడకి జారబడి పడుకున్నాడు. మళ్ళీ జ్వరం వచ్చింది. ఒంటిన తెలివిలేదు.

ఇంకో ఘడియకి కారు అలికిడి వినబడింది. సందడి తగ్గి కొత్తగొంతుక వినబడడంతో ఝల్లిగా కళ్లు తెరిచాడు తలుపులు.

ఎదురుగాపోలీసులు. జనంఅంతా 'అమ్మయ్య' అంటున్నారు.

పకీర్ని మీరెలా వదిలేశారండీ అంటున్నారు, మునసబుగారు ఆశ్చర్యంగా.

"తలుపుల్ని పట్టుకోవడానికి. చింతాలు కూనీ కేసులో వీడోసైడు హీరో. వాడూ వీడూ కలిసే చంపుంటారు.

వీడెలాగో పారిపోయి, పై పెచ్చు కోర్టుకొచ్చి ప్రాసిక్యూషన్ తరఫున పకీరుమీద సాక్ష్యం ఇచ్చి వచ్చాడు. వీడిప్రతిభ ఈ సంగతి మధ్యాహ్నమే తెలిసింది. పకీరు ముందరే చెబితే మేం నమ్మలేదు. అందుకని మే మొచ్చేలోగా పకీరు తొందరపడి మాతో చెప్పకుండా వచ్చేశాడు'' అన్నారు ఇన్స్పెక్టరుగారు.

''కాని వీ డెంత నాటకం ఆడాడూ! మొగుణ్ణిగొట్టి మొగసాలెకెక్కినట్టు. సర్లెండి, దొంగని దొంగే బట్టుకోవాలి'' అన్నారు మునసబుగారు.

''బావుంది ఇప్పుడు మీరంతా కలిసి వాళ్లని పట్టిచ్చారు మరి మీరంతా దొంగలేనా?''

''ఏమో? దొరికాక ఒక్కొక్కడు ఒక్కొక్క రకం దొంగ...దొరికేదాకా ఒక్కొక్కడూ ఒక్కొక్క దొర అన్నారు మునసబుగారు.